

La tribuna

L'impost sobre la renda i l'amnèsia

Antoni Martí s'ha hagut de conformar a anunciar que aplicarà un programa que no és el seu sinó el del PS

JAUME

Bartumeu

Dijous passat, en el marc de la presentació de l'informe econòmic 2011 de la Cambra de Comerç, el cap de Govern anunciava que la intenció de DA era «... treballar durant aquesta tardor amb l'objectiu de tramitar el nou IRPF durant el primer període de sessions de l'any que ve, amb l'objectiu que estigui en plena aplicació l'1 de gener del 2014».

I afegia que el projecte del govern de DA «passa per establir un tipus del 10% amb un mínim exempt que deixi fora de l'impost les rendes més baixes».

Aquest anunci públic és una nova demostració de la moral de situació que empren **Antoni Martí** i DA a l'hora d'encarar el govern del país. Prometen una cosa i en fan una altra.

En el programa electoral de DA per a les eleccions generals 2011 cap lector hi podrà trobar la més minsa referència a la creació d'un impost sobre la renda. A les pàgines 12 i 13 d'aquell programa es parla d'«una fiscalitat competitiva i diferenciada» i es planteja un pla d'accions en el qual l'únic impost que s'esmenta és la TVA, però no pas l'IRPF.

En el programa electoral del PS sí que es podia llegir, a la pàgina 31, sota el títol «Culminació de la reforma fiscal», la llista d'«accions que cal dur a terme per assolir amb èxit aquesta reforma», entre les quals introduir l'impost sobre els rendiments «... amb un mínim exempt –import que no tributa en cap cas– de 40.000 € i amb un tipus del 10%, per coherència amb els impostos directes ja aprovats i particularment amb l'impost sobre les activitats econòmiques».

Allí on els socialdemòcrates vam parlar clar, DA va amagar les seves intencions.

Així doncs no és pas l'oposició so-

cialdemòcrata la que haurà de fer un esforç al Consell General per arribar a un acord sobre el desenvolupament d'una llei de l'impost de la renda.

És al Govern i al seu grup parlamentari que se li acostia un gran exercici de contorsionisme per a defensar ara el que no va plantejar a la ciutadania durant la campanya electoral del 2011.

Sigui com sigui, nosaltres sí que estem sincerament disposats a treballar conjuntament en un text, no forçosament el que el Govern diu que enviarà al Consell, per establir l'impost sobre la renda. Es tracta de convertir en norma de general aplicació els principis que estableix l'article 37 de la Constitució: «Totes les persones físiques i jurídiques contribuiran a les despeses públiques segons la seva capacitat econòmica, mitjançant un sistema fiscal just, establert per la llei i fonamentat en els principis de generalitat i distribució equitativa de les càrregues fiscals».

Hi estem igual de disposats que n'estàvem per a treballar en la redacció d'una llei de l'IVA, que vam ha-

És una qüestió d'honestedat que es recordi que Antoni Martí ha compartit, decidit i orquestrat les actuacions que han deixat buida la caixa de l'Estat

ver de presentar a tràmit davant les dilacions i excuses del govern de DA.

Les mateixes dilacions que ha fet servir **Antoni Martí** en els darrers mesos pel que fa a l'impost sobre la renda, fins que s'ha hagut de conformar a anunciar que aplicarà un programa que no és el seu, sinó el del PS.

I s'hi ha hagut de conformar després que tant a París com a Madrid li hagin fet veure que no és el mateix administrar un Comú que governar un país.

En qualsevol cas, tal i com ja hem manifestat reiteradament, els socialdemòcrates estem enllestint una proposició de llei sobre l'impost sobre la renda i estarem en disposició de presentar-la ben aviat.

En el discurs d'**Antoni Martí** del dijous passat, crida també l'atenció la gosadia amb la qual pretén esborrar el seu historial polític amb

la voluntat indissimulada d'escapar-se de l'enorme responsabilitat que li pertoca en la situació actual del país.

AFIRMA que moltes reformes «s'haurien d'haver abordat fa 10 anys o més» i es queda tan ample dient que «... no s'hi val a dir que els responsables eren només els polítics».

La lectura d'aquest discurs del dia 13 de setembre em va recordar la crònica que havia publicat **Gerard Courtois** el dia 11 de setembre a *Le Monde*. El títol era ja contundent: «Una mica de decència, senyors de la dreta!»

El cronista setmanal de *Le Monde* feia òbviamment referència als recents discursos de dirigents de la dreta francesa que voldrien esborrar del record la seva participació dels darrers deu anys en el govern del país. Però el paral·lelisme amb l'amnèsia

NOE

martiniana és molt clar.

És ben evident que si les actuacions –i les omissions– que va dur a terme **Antoni Martí** des dels seus llocs de responsabilitat tant a la direcció del partit del Govern com en la presidència del grup majoritari, al Consell General, durant molts anys haguessin solucionat els problemes greus que ara anuncien que solventaran, se sabria.

¿Què ens podem creure, per exemple, de les proclamacions d'ortodòxia pressupostària indispensable per a reduir els dèficits públics i començar a rebaixar l'endeutament del país, si aquest discurs el pronuncia qui va promoure les obres faraòniques que han arruïnat l'Estat?

¿Ara resultarà que només el govern d'**Albert Pintat** seria l'únic que no hauria adoptat les decisions escabioses? ¿Qui es pot creure que **Antoni Martí** i bona part dels dirigents de DA no són corresponsables de la inacció de «fa 10 anys o més»?

Els responsables de DA no es poden exonerar d'un seriós examen del balanç de la seva política econòmica «de fa 10 anys o més» en paraules d'**Antoni Martí**.

Em faig meves les paraules del cronista de *Le Monde* per dir que és «... una qüestió d'honestedat –hom diria fins i tot de decència intel·lectual i política– tant com de credibilitat» que es recordi que **Antoni Martí** ha compartit, sempre, decidit, sovint, i orquestrat, força vegades, les actuacions inversores i clientelistes que han portat a deixar buida la caixa pública de l'Estat.

Com també s'ha de recordar l'operació de remodelació urbanística del Clot d'Emprivat d'Escaldes-Engordany que el Sr. **Martí** va encolomar al pressupost de l'Estat i que el Tribunal de Comptes va posar en evidència.

Mentrestant les seves contínues lliçons magistrals de pretesa bona gestió són cada dia més percebudes com a inútils demostracions d'arrogància. ≡

President del grup parlamentari socialdemòcrata